

Úřední věstník

Evropské unie

L 297

České vydání

Právní předpisy

Svazek 59

4. listopadu 2016

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu** 1

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1920 ze dne 19. října 2016 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Hännlamb (CHOP))** 9
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1921 ze dne 20. října 2016, kterým se schvaluje změna specifikace názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, která není menšího rozsahu (Štajersko prekmursko bučno olje (CHZO))** 11
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1922 ze dne 20. října 2016 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Poularde du Périgord (CHZO))** 12
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1923 ze dne 24. října 2016, kterým se schvaluje změna specifikace názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, která není menšího rozsahu (Karp zatorski (CHOP))** 13
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1924 ze dne 3. listopadu 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 14

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

ROZHODNUTÍ

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1925, ze dne 31. října 2016, kterým se zrušuje prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/17, kterým se podle směrnice Rady 2002/53/ES Spojenému království povoluje zakázat na svém území uvádění určité odrůdy konopí zapsané ve Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin na trh (oznámeno pod číslem C(2016) 6860)** 16
- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/1926 ze dne 3. listopadu 2016 o schválení fotovoltaické střechy nabíjející akumulátor jako inovativní technologie ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009⁽¹⁾** 18

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1919

ze dne 26. října 2016

o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem této směrnice je zajistit účinnost práva na přístup k obhájci, jak je upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ⁽³⁾, tím, že podezřelým a obviněným osobám v trestním řízení a osobám vyžádaným, které jsou účastníky řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ⁽⁴⁾ (dále jen „vyžádané osoby“), zpřístupní pomoc obhájce hrazenou členskými státy.
- (2) Stanovením společných minimálních pravidel týkajících se práva na právní pomoci podezřelým, obviněným a vyžádaným osobám si tato směrnice klade za cíl posílit důvěru členských států v systémy trestního soudnictví ostatních členských států, a tím zlepšit vzájemné uznávání rozhodnutí v trestních věcech.
- (3) Ustanovení čl. 47 třetího pododstavce Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), čl. 6 odst. 3 písm. c) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“) a čl. 14 odst. 3 písm. d) Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (dále jen „MPOPP“) zakotvují právo na právní pomoc v trestním řízení v souladu s podmínkami uvedenými v těchto ustanoveních. Listina má stejnou právní sílu jako Smlouvy a členské státy jsou stranami EÚLP a MPOPP. Zkušenosti nicméně ukazují, že tato skutečnost sama o sobě nezaručuje vždy dostatečnou míru důvěry v systémy trestního soudnictví jiných členských států.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 16.7.2014, s. 63.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. října 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. října 2016.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci se třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

- (4) Dne 30. listopadu 2009 přijala Rada usnesení o cestovní mapě pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení ⁽¹⁾ (dále jen „cestovní mapa“). Cestovní mapa vyzvala k postupnému přijímání opatření týkajících se práva na překlad a tlumočení (opatření A), práva na informace o právech a o obvinění (opatření B), práva na právní poradenství a právní pomoc (opatření C), práva na komunikaci s příbuznými, zaměstnavateli a konzulárními úřady (opatření D) a zvláštní ochrany pro podezřelé nebo obviněné osoby, které jsou zranitelné (opatření E).
- (5) Dne 11. prosince 2009 Evropská rada uvítala cestovní mapu a učinila ji součástí Stockholmského programu – Otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je ⁽²⁾ (bod 2.4.). Evropská rada zdůraznila, že výčet práv v cestovní mapě není vyčerpávající, a vyzvala Komisi, aby posoudila další prvky minimálních procesních práv podezřelých a obviněných osob a vyhodnotila, zda je třeba se v zájmu podpory lepší spolupráce v této oblasti zabývat dalšími otázkami, jako je například presumpce nevinny.
- (6) Doposud bylo na základě cestovní mapy přijato pět opatření o procesních právech v trestním řízení, konkrétně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ⁽³⁾, 2012/13/EU ⁽⁴⁾, 2013/48/EU, (EU) 2016/343 ⁽⁵⁾ a (EU) 2016/800 ⁽⁶⁾.
- (7) Tato směrnice se vztahuje na druhou část opatření C cestovní mapy týkající se právní pomoci.
- (8) Právní pomoc by měla pokrýt náklady na obhajobu osob podezřelých, obviněných a vyžádaných. Při rozhodování o poskytnutí právní pomoci by měly být příslušné orgány členských států oprávněny požadovat, aby část nákladů nesly v závislosti na svých finančních možnostech samy podezřelé, obviněné nebo vyžádané osoby.
- (9) Aniž je dotčen článek 6 směrnice (EU) 2016/800, neměla by se tato směrnice vztahovat na případy, kdy se podezřelý, obviněný nebo vyžádaný osoba vzdají svého práva na přístup k obhájci v souladu s článkem 9 nebo čl. 10 odst. 3 směrnice 2013/48/EU a zároveň nevezmou tento úkon zpět, ani na případy, kdy členské státy uplatní dočasné odchylky podle čl. 3 odst. 5 nebo 6 směrnice 2013/48/EU, po dobu platnosti takových odchylek.
- (10) Pokud se osoba, která původně nebyla podezřelou nebo obviněnou osobou, například svědek, stane podezřelou nebo obviněnou osobou, měla by mít právo nevypovídat ve vlastní neprospěch a právo nevypovídat v souladu s právem Unie a EÚLP, jak je vyložily Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) a Evropský soud pro lidská práva (dále jen „ESLP“). Tato směrnice proto výslovně odkazuje na konkrétní situaci, kdy se taková osoba v rámci trestního řízení v průběhu výsledku policejním či jiným orgánem činným v trestním řízení stane osobou podezřelou nebo obviněnou. Pokud se jiná než podezřelá nebo obviněná osoba v průběhu takového výsledku podezřelou nebo obviněnou osobou stane, měl by být výslech okamžitě přerušen. Mělo by však být možné ve výsledku pokračovat, pokud byla dotčená osoba uvědomena o tom, že se podezřelou nebo obviněnou osobou stala, a má možnost plně uplatňovat svá práva zaručená v této směrnici.
- (11) V některých členských státech má pravomoc ukládat jiné sankce než trest odnětí svobody za některé méně závažné delikty jiný orgán než soud příslušný v trestních věcech. Může tomu tak být například ve vztahu k dopravním deliktům, které jsou páčány ve velké míře a které lze zjistit při dopravní kontrole. V takových případech by bylo nepřiměřené požadovat, aby příslušné orgány zaručovaly veškerá práva podle této směrnice. V členských státech, jejichž právní řád umožňuje, aby sankce za méně závažné delikty ukládal takovýto orgán, přičemž se lze proti jeho rozhodnutí odvolat nebo existuje jiná možnost, jak tuto věc postoupit soudu příslušnému v trestních věcech, by se proto tato směrnice měla vztahovat pouze na řízení před uvedeným soudem na základě tohoto odvolání nebo postoupení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1).

- (12) V některých členských státech se určité méně závažné delikty, zejména méně závažné dopravní delikty, méně závažné delikty proti závazným právním předpisům obcí a méně závažné delikty proti veřejnému pořádku, považují za trestné činy. V takových případech by bylo nepřiměřené požadovat, aby příslušné orgány zaručovaly veškerá práva podle této směrnice. Pokud právní předpisy členského státu v souvislosti s méně závažnými delikty stanoví, že jako sankci nelze uložit trest odnětí svobody, měla by se tato směrnice vztahovat pouze na řízení před soudem příslušným v trestních věcech.
- (13) Tato směrnice se na méně závažné delikty použije za podmínek v ní stanovených. Členské státy by měly mít možnost v konkrétním případě posoudit majetkové poměry, odůvodněnost či obojí s cílem určit, zda má být právní pomoc poskytnuta. Ve vztahu k některým méně závažným deliktům lze mít za to, že poskytnutí právní pomoci není odůvodněné, pokud je to v souladu s právem na spravedlivý proces.
- (14) Použitím této směrnice na určité méně závažné delikty by neměly být dotčeny povinnosti členských států plynoucí z EÚLP, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces, a to včetně získání pomoci obhájce.
- (15) Pokud je to v souladu s právem na spravedlivý proces, nepovažují se za zbavení osobní svobody ve smyslu této směrnice tyto případy: identifikace podezřelé nebo obviněné osoby; prověřování, zda má být zahájeno vyšetřování; ověřování držení zbraně nebo jiných obdobných otázek týkajících se bezpečnosti; provádění jiných vyšetřovacích úkonů či úkonů spojených se shromažďováním důkazních prostředků, než jsou úkony konkrétně uvedené v této směrnici, jako je například osobní prohlídka, lékařské vyšetření, krevní zkouška a zkouška na přítomnost alkoholu či obdobné zkoušky, pořizování fotografií nebo snímání otisků prstů; předvedení podezřelé nebo obviněné osoby, která se má dostavit před příslušný orgán, v souladu s vnitrostátním právem.
- (16) Tato směrnice stanoví minimální pravidla. Členské státy by měly mít možnost poskytnout právní pomoc v situacích, na které se tato směrnice nevztahuje, například tehdy, kdy probíhají jiné vyšetřovací úkony či jiné úkony spojené se shromažďováním důkazních prostředků než ty, které jsou v této směrnici konkrétně uvedeny.
- (17) V souladu s čl. 6 odst. 3 písm. c) EÚLP mají podezřelá a obviněná osoba, které postrádají dostatečné finanční prostředky na pomoc obhájce, mít právo na to, aby jim byla poskytnuta, jestliže to zájmy spravedlnosti vyžadují. Toto minimální pravidlo umožňuje členským státům posoudit majetkové poměry, odůvodněnost či obojí. Tímto posouzením by neměla být vyloučena ani jinak omezena práva a procesní záruky zaručené Listinou a EÚLP, jak je vyložil Soudní dvůr a ESLP.
- (18) Členské státy by měly ve vztahu k poskytování právní pomoci zavést praktická opatření. Taková opatření by mohla stanovit, že právní pomoc je podezřelé, obviněné nebo vyžádané osobě poskytnuta na její žádost. Zejména s ohledem na zvláštní potřeby zranitelných osob by však tato žádost neměla být nezbytnou podmínkou pro poskytnutí právní pomoci.
- (19) Příslušné orgány by měly poskytnout právní pomoc bez zbytečného odkladu a nejpozději před zahájením výslechu dotčené osoby policejním orgánem, jiným orgánem činným v trestním řízení nebo soudním orgánem, či před zahájením konkrétních vyšetřovacích úkonů či úkonů prováděných za účelem shromáždění důkazních prostředků uvedených v této směrnici. Pokud příslušné orgány nejsou schopny tak učinit, měly by poskytnout alespoň nouzovou či prozatímní právní pomoc před zahájením takového výslechu nebo vyšetřovacích úkonů či úkonů prováděných za účelem shromáždění důkazních prostředků.
- (20) Vzhledem ke specifičnosti řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu by měla být při výkladu ustanovení této směrnice vztahujících se výhradně na vyžádané osoby tato specifičnost zohledněna, přičemž by neměl být jakkoli dotčen výklad ostatních ustanovení této směrnice.
- (21) Vyžádané osoby by měly mít ve vykonávajícím státě právo na právní pomoc. Kromě toho by měly mít vyžádané osoby, které jsou účastníky řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu pro účely trestního stíhání a které uplatní své právo na to, aby jim byl ve vydávajícím členském státě jmenován obhájce v souladu se směrnicí 2013/48/EU, nárok na právní pomoc v tomto členském státě pro účely tohoto řízení ve vykonávajícím členském státě v takovém rozsahu, ve kterém jim tato právní pomoc zajistí účinný přístup ke spravedlnosti v souladu s článkem 47 Listiny. To by se mohlo vztahovat na případy, kdy obhájce ve vykonávajícím členském státě nemůže ve spojení s výkonem evropského zatýkacího rozkazu efektivně a účinně plnit své povinnosti bez pomoci obhájce ve vydávajícím členském státě. Jakékoli rozhodnutí týkající se poskytnutí právní pomoci ve vydávajícím státě by mělo být přijato jeho orgánem příslušným přijímat toto rozhodnutí, a to na základě kritérií, která tento členský stát zavedl při provedení této směrnice ve vnitrostátním právu.

- (22) Za účelem zajištění účinného přístupu k obhájci pro vyžádané osoby ve vykonávajícím členském státě by měly členské státy zajistit, aby vyžádané osoby měly právo na právní pomoc až do okamžiku předání, nebo až do doby, kdy rozhodnutí o nepředání nabude právní moci.
- (23) Při provádění této směrnice by měly členské státy zajistit, aby bylo dodrženo základní právo na právní pomoc zakotvené v Listině a EÚLP. Měly by přitom dodržovat Zásady a pokyny OSN pro přístup k právní pomoci v systémech trestního práva.
- (24) Aniž jsou dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se povinné přítomnosti obhájce, měl by příslušný orgán o poskytnutí právní pomoci či o jejím zamítnutí rozhodnout bez zbytečného odkladu. Tímto příslušným orgánem by měl být nezávislý orgán příslušný přijímat rozhodnutí o tom, zda má být právní pomoc poskytnuta, nebo soud, včetně samosoudce. V souladu s touto směrnicí by v naléhavých případech nicméně mělo být také umožněno dočasné zapojení policejních orgánů a státního zastupitelství, a to v rozsahu nezbytném pro včasné poskytnutí právní pomoci.
- (25) V případě, že je podezřelý, obviněný nebo vyžádané osobě poskytnuta právní pomoc, je usnadnění kontinuity právního zastoupení této osoby jedním ze způsobů, jak zajistit účinnost a kvalitu této pomoci. V této souvislosti by měly členské státy usnadnit kontinuitu právního zastoupení v průběhu trestního řízení, jakož i případně v průběhu řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu.
- (26) Osobám, které se podílejí na rozhodování o poskytnutí právní pomoci v trestním řízení a v řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu, by mělo být poskytováno odpovídající odborné vzdělávání. Aniž by byla dotčena nezávislost soudních orgánů a odlišnosti v systémech soudnictví v jednotlivých členských státech, měly by členské státy požadovat po subjektech, které jsou za odborné vzdělávání soudců odpovědné, aby soudcům a soudním orgánům, kteří rozhodují o poskytování právní pomoci, toto odborné vzdělání poskytly.
- (27) Zásada účinnosti práva Unie vyžaduje, aby členské státy zavedly odpovídající a účinnou právní ochranu v případě porušení práv, která jednotlivcům právo Unie přiznává. V případech, kdy bylo právo na právní pomoc porušeno, nebo kdy bylo poskytnutí právní pomoci zdržováno nebo zcela nebo zčásti odepřeno, by měl být k dispozici účinný prostředek právní ochrany.
- (28) Pro účely monitorování a vyhodnocování účinnosti této směrnice je třeba, aby na základě dostupných údajů byly shromažďovány relevantní údaje o uplatňování práv uvedených v této směrnici. Mezi tyto údaje patří, pokud to je možné, údaje o počtu žádostí o právní pomoc v rámci trestního řízení a řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu, v němž dotčený členský stát vystupuje jako vydávající nebo vykonávající členský stát, údaje o počtu případů, kdy byla právní pomoc poskytnuta, a údaje o počtu případů, kdy byly žádosti o poskytnutí právní pomoci zamítnuty. V rozsahu, v jakém to je možné, by měly být shromažďovány rovněž údaje o nákladech na poskytování právní pomoci pro osoby podezřelé nebo obviněné a pro vyžádané osoby.
- (29) Tato směrnice by se měla vztahovat na podezřelé, obviněné nebo vyžádané osoby bez ohledu na jejich právní postavení, občanství či státní příslušnost. Členské státy by měly dodržovat a zaručovat práva stanovená v této směrnici v souladu se zásadou zákazu jakékoliv diskriminace založené zejména na rase, barvě pleti, pohlaví, sexuální orientaci, jazyku, náboženském vyznání, politických či jiných názorech, státní příslušnosti, etnickém nebo sociálním původu, majetku, zdravotním postižení či místě původu. Tato směrnice prosazuje základní práva a zásady uznané v Listině a EÚLP, včetně zákazu mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení, práva na svobodu a bezpečnost, respektování soukromého a rodinného života, práva na nedotknutelnost lidské osobnosti, práv dítěte, začlenění osob se zdravotním postižením, práva na účinnou právní ochranu a práva na spravedlivý proces, presumpce nevinu a práv na obhajobu. Tato směrnice by měla být provedena v souladu s těmito právy a zásadami.
- (30) Tato směrnice stanoví minimální pravidla. Členské státy by měly mít možnost rozšířit práva stanovená v této směrnici s cílem poskytnout vyšší úroveň ochrany. Tato vyšší úroveň ochrany by neměla být překážkou vzájemnému uznávání soudních rozhodnutí, k jehož usnadnění jsou tato minimální pravidla určena. Úroveň ochrany poskytnutá členskými státy by nikdy neměla být nižší než ta, kterou zaručují Listina nebo EÚLP, v souladu s výkladem Evropského soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva.
- (31) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení společných minimálních pravidel týkajících se práva na právní pomoc osob podezřelých, obviněných a vyžádaných, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků uvedeného opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (32) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (33) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví společná minimální pravidla týkající se práva na právní pomoc pro:
 - a) osoby podezřelé a obviněné v trestním řízení; a
 - b) osoby, které jsou účastníky řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu podle rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV (dále jen „vyžádané osoby“).
2. Tato směrnice doplňuje směrnice 2013/48/EU a (EU) 2016/800. Žádné ustanovení této směrnice nesmí být vykládáno tak, aby omezovalo práva zaručená v uvedených směrnicích.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na podezřelé a obviněné osoby v trestním řízení, které mají právo na přístup k obhájci podle směrnice 2013/48/EU a které:
 - a) jsou zbaveny osobní svobody;
 - b) musí mít pomoc obhájce v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem; nebo
 - c) jsou povinny nebo je jim dovoleno účastnit se vyšetřovacích úkonů či úkonů prováděných za účelem shromáždění důkazních prostředků, a to alespoň:
 - i) rekognice,
 - ii) konfrontace,
 - iii) rekonstrukce trestného činu.
2. Tato směrnice se rovněž vztahuje na vyžádané osoby, které mají právo na přístup k obhájci na základě směrnice 2013/48/EU, v souvislosti s jejich zatčením ve vykonávajícím členském státě.
3. Za stejných podmínek, jaké jsou uvedeny v odstavci 1, se tato směrnice rovněž vztahuje na osoby, které nebyly původně podezřelými nebo obviněnými osobami, ale které se v průběhu výslechu policejním orgánem nebo jiným orgánem činným v trestním řízení podezřelými nebo obviněnými osobami staly.
4. V souvislosti s méně závažnými delikty se tato směrnice za podmínky, že je to v souladu s právem na spravedlivý proces a
 - a) v případě, že právní předpisy členského státu stanoví uložení sankce jiným orgánem než soudem s příslušností v trestních věcech, přičemž uložení této sankce lze u takového soudu napadnout nebo mu ji postoupit, nebo
 - b) v případě, že nelze jako sankci uložit trest odnětí svobody,vztahuje pouze na řízení před soudem příslušným v trestních věcech.

V každém případě se tato směrnice vztahuje na rozhodnutí o vzetí do vazby a po dobu jejího trvání také na všechna stadia řízení až do jeho skončení.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se „právní pomocí“ rozumí financování pomoci obhájce členským státem, které umožňuje účinný výkon práva na přístup k obhájci.

Článek 4

Právní pomoc v rámci trestního řízení

1. Členské státy zajistí, aby podezřelé nebo obviněné osoby, které postrádají dostatečné finanční prostředky na úhradu právního zastoupení měly právo na právní pomoc, jestliže to zájmy spravedlnosti vyžadují.
2. Pro účely určení, zda má být v daném případě poskytnuta právní pomoc v souladu s odstavcem 1, mohou členské státy posoudit majetkové poměry, odůvodněnost či obojí.
3. Při posuzování majetkových poměrů členský stát zohlední všechny relevantní a objektivní okolnosti, jako je příjem, majetek a rodinná situace dotčené osoby, náklady na právní zastoupení a životní úroveň v tomto členském státě, s cílem zjistit, zda podezřelá nebo obviněná osoba v souladu s kritérii platnými v tomto členském státě postrádá dostatečné finanční prostředky na úhradu právního zastoupení.
4. Při posuzování odůvodněnosti členský stát zohlední míru závažnosti trestného činu, složitost případu a přísnost hrozící sankce s cílem určit, zda zájmy spravedlnosti v tomto případě vyžadují poskytnutí právní pomoci. V každém případě se kritéria odůvodněnosti považují za splněná v těchto případech:
 - a) pokud je podezřelá nebo obviněná osoba předvedena před příslušný soud nebo příslušného soudce, aby bylo rozhodnuto o jejím vzetí do vazby, v jakémkoli stadiu řízení v oblasti působnosti této směrnice, a
 - b) během vazby.
5. Členské státy zajistí, aby byla právní pomoc poskytnuta bez zbytečného odkladu a nejpozději před zahájením výsledku policejním orgánem nebo jiným orgánem činným v trestním řízení či soudním orgánem nebo před provedením vyšetřovacích úkonů či úkonů spojených se shromažďováním důkazních prostředků uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. c).
6. Právní pomoc musí být poskytnuta pouze pro účely trestního řízení, v němž je dotčená osoba podezřelá nebo obviněná ze spáchání trestného činu.

Článek 5

Právní pomoc v řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu

1. Vykonávající členský stát zajistí, aby vyžádané osoby měly po zatčení na základě evropského zatýkacího rozkazu právo na právní pomoc, a to až do předání nebo až do doby, kdy nabude právní moci rozhodnutí o nepředání.
2. Vydávající členský stát zajistí, aby vyžádané osoby, které jsou účastníky řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu za účelem vedení trestního stíhání a které uplatní své právo na to, aby jim byl ve vydávajícím členském státě jmenován obhájce, jenž poskytne pomoc obhájci ve vykonávajícím členském státě v souladu s čl. 10 odst. 4 a 5 směrnice 2013/48/EU, měly ve vydávajícím členském státě právo na právní pomoc pro účely tohoto řízení ve vykonávajícím členském státě v rozsahu nezbytném k zajištění účinného přístupu ke spravedlnosti.
3. Právo na právní pomoc uvedené v odstavcích 1 a 2 může být posouzeno z hlediska majetkových poměrů v souladu s čl. 4 odst. 3, jehož ustanovení se použijí obdobně.

Článek 6

Rozhodnutí o poskytnutí právní pomoci

1. Rozhodnutí o tom, zda bude poskytnuta právní pomoc, a o jmenování obhájce přijme příslušný orgán bez zbytečného odkladu. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby příslušný orgán rozhodoval s náležitou péčí a aby byla respektována práva na obhajobu.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly podezřelé, obviněné a vyžádané osoby písemně vyrozuměny, pokud je jejich žádost o poskytnutí právní pomoci v plném rozsahu či částečně zamítnuta.

Článek 7

Úroveň poskytování služeb právní pomoci a odborného vzdělávání

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, včetně opatření týkajících se financování, k zajištění toho, aby:
 - a) existoval účinný a dostatečně kvalitní systém poskytování právní pomoci; a
 - b) poskytované služby právní pomoci byly dostatečně kvalitní pro zajištění spravedlivého průběhu procesu, s náležitým ohledem na nezávislost právnických profesí.
2. Členské státy zajistí, aby bylo osobám podílejícím se na rozhodování o poskytnutí právní pomoci v rámci trestního řízení a řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu poskytnuto odpovídající odborné vzdělávání.
3. S náležitým ohledem na nezávislost právnických profesí a na úlohu subjektů odpovědných za odborné vzdělávání právníků přijmou členské státy vhodná opatření na podporu poskytování zvláštního odborného vzdělávání obhájcem, kteří poskytují služby právní pomoci.
4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby měly podezřelé, obviněné nebo vyžádané osoby právo na změnu obhájce poskytujícího služby právní pomoci, který jim byl přidělen, pokud o to požádají a zvláštní okolnosti to odůvodňují.

Článek 8

Právní ochrana

Členské státy zajistí, aby osoby podezřelé, obviněné a vyžádané měly podle vnitrostátního práva k dispozici účinné prostředky právní ochrany v případech porušení jejich práv podle této směrnice.

Článek 9

Zranitelné osoby

Členské státy zajistí, aby při provádění této směrnice byly zohledněny zvláštní potřeby podezřelých, obviněných a vyžádaných osob, které jsou zranitelné.

Článek 10

Poskytování údajů a předkládání zpráv

1. Členské státy sdělí Komisi do 25. května 2021 a poté každé tři roky dostupné údaje o tom, jak byla práva stanovená v této směrnici uplatňována.
2. Do 25. května 2022 a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice. V této zprávě Komise zhodnotí provádění této směrnice ve vztahu k právu na právní pomoc v trestním řízení a v řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu.

Článek 11

Zákaz snížení úrovně právní ochrany

Žádné ustanovení této směrnice nesmí být vykládáno způsobem, který by omezoval práva a procesní záruky, jež jsou zaručeny Listinou, EÚLP nebo jinými příslušnými ustanoveními mezinárodního práva nebo právními předpisy kteréhokoli členského státu, které stanoví vyšší úroveň ochrany, či který by se od nich odchyloval.

Článek 12

Provedení

1. Členské státy do 25. května 2019 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 13

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14

Definice

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 26. října 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
I. LESAY

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1920

ze dne 19. října 2016

**o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení
(Hännlamb (CHOP))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádost o zápis názvu „Hännlamb“ do rejstříku předložená Švédskem byla v souladu s čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1151/2012 zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾.
- (2) Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být název „Hännlamb“ zapsán do rejstříku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název „Hännlamb“ (CHOP) se zapisuje do rejstříku.

Název uvedený v prvním pododstavci označuje produkt třídy 1.1 Čerstvé maso (a droby) podle přílohy XI prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ⁽³⁾.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. C 239, 1.7.2016, s. 22.⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 36).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. října 2016.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Phil HOGAN
člen Komise*

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1921**ze dne 20. října 2016,****kterým se schvaluje změna specifikace názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, která není menšího rozsahu (Štajersko prekmursko bučno olje (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 53 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1151/2012 přezkoumala Komise žádost Slovinska o schválení změn specifikace chráněného zeměpisného označení „Štajersko prekmursko bučno olje“ zapsaného do rejstříku podle nařízení Komise (EU) č. 901/2012 ⁽²⁾.
- (2) Jelikož daná změna není menšího rozsahu ve smyslu čl. 53 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, zveřejnila Komise žádost o změnu podle čl. 50 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾.
- (3) Jelikož Komisi nebylo předloženo žádné prohlášení o námitce podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být tato změna specifikace schválena,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1Změna specifikace zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* týkající se názvu „Štajersko prekmursko bučno olje“ (CHZO) se schvaluje.**Článek 2**Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Phil HOGAN
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 901/2012 ze dne 2. října 2012 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Štajersko prekmursko bučno olje (CHZO)) (Úř. věst. L 268, 3.10.2012, s. 3).

⁽³⁾ Úř. věst. C 225, 22.6.2016, s. 11.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1922**ze dne 20. října 2016****o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení
(Poularde du Périgord (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádost o zápis názvu „Poularde du Périgord“ do rejstříku předložená Francií byla v souladu s čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1151/2012 zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾.
- (2) Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být název „Poularde du Périgord“ zapsán do rejstříku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název „Poularde du Périgord“ (CHZO) se zapisuje do rejstříku.

Název uvedený v prvním pododstavci označuje produkt třídy 1.1 Čerstvé maso (a droby) podle přílohy XI prováděcího nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ⁽³⁾.**Článek 2**Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. října 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Phil HOGAN
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 228, 24.6.2016, s. 3.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 668/2014 ze dne 13. června 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 36).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1923**ze dne 24. října 2016,****kterým se schvaluje změna specifikace názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu
a chráněných zeměpisných označení, která není menšího rozsahu (Karp zatorski (CHOP))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 53 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1151/2012 prověřila Komise žádost Polska o schválení změny specifikace chráněného označení původu „Karp zatorski“ zapsaného do rejstříku podle nařízení Komise (EU) č. 485/2011 ⁽²⁾.
- (2) Jelikož daná změna není menšího rozsahu ve smyslu čl. 53 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, zveřejnila Komise žádost o změnu podle čl. 50 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾.
- (3) Jelikož Komisi nebylo předloženo žádné prohlášení o námitce podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být tato změna specifikace schválena,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

*Článek 1*Změna specifikace zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* týkající se názvu „Karp zatorski“ (CHOP) se schvaluje.*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. října 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Phil HOGAN
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 485/2011 ze dne 18. května 2011 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Karp zatorski (CHOP)) (Úř. věst. L 133, 20.5.2011, s. 6).

⁽³⁾ Úř. věst. C 225, 22.6.2016, s. 6.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/1924**ze dne 3. listopadu 2016****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. listopadu 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	104,9
	ZZ	104,9
0707 00 05	TR	142,5
	ZZ	142,5
0709 93 10	MA	91,2
	TR	148,9
	ZZ	120,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	PE	132,9
	TR	74,7
	ZZ	103,8
0805 50 10	AR	67,2
	BR	79,0
	CL	77,0
	TR	87,7
	ZA	65,7
	ZZ	75,3
0806 10 10	BR	307,6
	PE	304,9
	TR	151,1
	ZZ	254,5
0808 10 80	AR	260,6
	AU	236,5
	CL	139,2
	NZ	145,3
	ZA	126,7
	ZZ	181,7
0808 30 90	TR	176,8
	ZZ	176,8

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1925,

ze dne 31. října 2016,

kterým se zrušuje prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/17, kterým se podle směrnice Rady 2002/53/ES Spojenému království povoluje zakázat na svém území uvádění určité odrůdy konopí zapsané ve Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin na trh

(oznámeno pod číslem C(2016) 6860)

(Pouze anglické znění je závazné)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin ⁽¹⁾, a zejména na článek 18 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ⁽²⁾ v čl. 32 odst. 6 stanoví, že aby se zabránilo poskytování podpory na nedovolené plodiny, je možné považovat plochy využívané k produkci konopí za způsobilé pouze tehdy, pokud obsah tetrahydrokanabinolu v použitých odrůdách nepřesahuje 0,2 %.
- (2) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ⁽³⁾ v čl. 45 odst. 3 stanoví, že pokud v druhém roce průměr všech vzorků dané odrůdy konopí překročí obsah tetrahydrokanabinolu stanovený v čl. 32 odst. 6 nařízení (EU) č. 1307/2013, členský stát požádá o povolení zakázat uvádění této odrůdy na trh v souladu s článkem 18 směrnice 2002/53/ES.
- (3) Dne 28. dubna 2015 obdržela Komise žádost Spojeného království o povolení zakázat uvádění odrůdy konopí Finola, neboť její obsah tetrahydrokanabinolu překročil povolený obsah 0,2 % druhý rok za sebou.
- (4) Na základě této žádosti přijala Komise prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/17 ⁽⁴⁾ a povolila Spojenému království zakázat uvádění této odrůdy konopí na trh.
- (5) Dne 15. března 2016 informovalo Spojené království oficiálně Komisi, že další zkoušky vzorků odrůdy konopí Finola prokázaly, že obsah tetrahydrokanabinolu v roce 2014 nepřekročil prahovou hodnotu 0,2 % stanovenou v čl. 32 odst. 6 nařízení (EU) č. 1307/2013.
- (6) Spojené království v této souvislosti požádalo o zrušení prováděcího rozhodnutí (EU) 2016/17.
- (7) Uvedené prováděcí rozhodnutí by proto mělo být zrušeno.
- (8) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 809/2014 ze dne 17. července 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost (Úř. věst. L 227, 31.7.2014, s. 69).

⁽⁴⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/17 ze dne 7. ledna 2016, kterým se podle směrnice Rady 2002/53/ES Spojenému království povoluje zakázat na svém území uvádění určité odrůdy konopí zapsané ve Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin na trh (Úř. věst. L 5, 8.1.2016, s. 7).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Zrušení prováděcího rozhodnutí (EU) 2016/17

Prováděcí rozhodnutí (EU) 2016/17 se zrušuje.

Článek 2

Určení

Toto rozhodnutí je určeno Spojenému království Velké Británie a Severního Irska.

V Bruselu dne 31. října 2016.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/1926**ze dne 3. listopadu 2016****o schválení fotovoltaické střechy nabíjející akumulátor jako inovativní technologie ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel ⁽¹⁾, a zejména na čl. 12 odst. 4 uvedeného nařízení,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 725/2011 ze dne 25. července 2011, kterým se stanoví postup schvalování a certifikace inovativních technologií ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ⁽²⁾, a zejména na čl. 10 odst. 2 uvedeného prováděcího nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádost o schválení fotovoltaické střechy nabíjející akumulátor jako ekologické inovace předložená dodavatelem a2solar Advanced and Automotive Solar Systems GmbH (dále jen „žadatel“) dne 4. února 2016 byla posouzena v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 443/2009, prováděcím nařízením (EU) č. 725/2011 a technickými pokyny pro přípravu žádostí o schválení inovativních technologií podle nařízení (ES) č. 443/2009 ⁽³⁾.
- (2) Informace poskytnuté v žádosti prokazují, že podmínky a kritéria uvedené v článku 12 nařízení (ES) č. 443/2009 a v člancích 2 a 4 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011 jsou splněny. Na základě toho by fotovoltaická střecha nabíjející akumulátor navržená žadatelem měla být schválena jako inovativní technologie.
- (3) Prováděcími rozhodnutími 2014/806/EU ⁽⁴⁾ a (EU) 2015/279 ⁽⁵⁾ schválila Komise dvě žádosti týkající se fotovoltaických střech nabíjejících akumulátor. Na základě zkušeností získaných při posuzování uvedených žádostí a aktuální žádosti bylo uspokojivě a přesvědčivě prokázáno, že fotovoltaická střecha nabíjející akumulátor splňuje kritéria způsobilosti uvedená v článku 12 nařízení (ES) č. 443/2009 a prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011 a v porovnání s referenčním vozidlem přináší snížení emisí CO₂ nejméně o 1 g CO₂/km. Je proto vhodné obecně uznat a v souladu s čl. 12 odst. 4 nařízení (ES) č. 443/2009 potvrdit schopnost této inovační technologie snižovat emise CO₂ a poskytnout obecnou zkušební metodu pro certifikaci snížení emisí CO₂.
- (4) Je proto vhodné poskytnout výrobcům možnost certifikovat snížení emisí CO₂ dosažené pomocí fotovoltaických střech nabíjejících akumulátor, které splňují uvedené podmínky. Aby se zajistilo, že k certifikaci se navrhnou pouze fotovoltaické střechy splňující uvedené podmínky, měl by výrobce spolu se žádostí o certifikaci předloženou schvalovacímu orgánu podat zprávu o ověření vypracovanou nezávislým autorizovaným subjektem a potvrzující soulad komponentu s podmínkami stanovenými v tomto rozhodnutí.
- (5) Pokud schvalovací orgán zjistí, že fotovoltaická střecha nabíjející akumulátor nespĺňuje podmínky certifikace, měla by být žádost o certifikaci snížení emisí zamítnuta.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 194, 26.7.2011, s. 19.

⁽³⁾ <https://circabc.europa.eu/w/browse/f3927eae-29f8-4950-b3b3-d2e700598b52>

⁽⁴⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/806 EU ze dne 18. listopadu 2014 o schválení solární střechy Webasto nabíjející akumulátor jako inovativní technologie ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 (Úř. věst. L 332 19.11.2014, s. 34).

⁽⁵⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/279 ze dne 19. února 2015 o schválení solární střechy Asola nabíjející akumulátor jako inovativní technologie ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 (Úř. věst. L 47, 20.2.2015 s. 26).

- (6) Je vhodné schválit zkušební metodu pro určení snížení emisí CO₂ dosaženého pomocí fotovoltaických střech nabíjejících akumulátor.
- (7) Aby bylo možné určit snížení emisí CO₂ dosažené pomocí fotovoltaické střechy nabíjející akumulátor, je nutné definovat základní vozidlo, se kterým má být účinnost vozidla vybaveného inovativní technologií porovnávána, jak stanoví články 5 a 8 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011. Komise konstatuje, že základní vozidlo by mělo být variantou ve všech aspektech shodnou s vozidlem s ekologickou inovací s výjimkou fotovoltaické střechy a případně bez dalšího akumulátoru a ostatních zařízení potřebných specificky pro přeměnu solární energie na elektřinu a její ukládání.
- (8) V souladu s čl. 2 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011 je třeba prokázat, že fotovoltaická střecha nabíjející akumulátor je nezbytná pro účinné fungování vozidla. To znamená, že energie vyrobená fotovoltaickou střechou by např. neměla sloužit pouze k napájení zařízení zvyšujícího pohodlí.
- (9) Aby bylo snazší šířeji zavádět fotovoltaické střechy nabíjející akumulátor do nových vozidel, měl by mít výrobce rovněž možnost požádat o certifikaci snížení emisí CO₂ dosaženého pomocí několika střešních fotovoltaických systémů prostřednictvím jedné žádosti o certifikaci. Je však vhodné zajistit, aby se v případě využití této možnosti použil mechanismus podporující zavádění pouze takových střešních fotovoltaických systémů, jež nabízejí nejvyšší účinnost.
- (10) Pro účely stanovení obecného kódu ekologické inovace, který se uvede v příslušných dokumentech schválení typu podle příloh I, VIII a IX směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES⁽¹⁾, by měl být určen individuální kód, který se pro inovativní technologii použije,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Schválení

Fotovoltaická střecha nabíjející akumulátor popsaná v žádosti dodavatele a2solar Advanced and Automotive Solar Systems GmbH se schvaluje jako inovativní technologie ve smyslu článku 12 nařízení (ES) č. 443/2009.

Článek 2

Žádost o certifikaci snížení emisí CO₂

1. Výrobce může požádat o certifikaci snížení emisí CO₂ dosaženého pomocí střešního fotovoltaického systému nabíjejícího akumulátor určeného k použití ve vozidlech kategorie M1 s konvenčním spalovacím motorem obsahujících všechny tyto prvky:

- fotovoltaickou střechu;
 - zařízení potřebné pro přeměnu solární energie na elektřinu a její ukládání;
 - zvláštní skladovací kapacitu.
2. Všechny tyto komponenty ve zprávě ověří a potvrdí nezávislý a autorizovaný subjekt.

Článek 3

Certifikace snížení emisí CO₂

1. Snížení emisí CO₂ dosažené díky použitím střešního fotovoltaického systému nabíjejícího akumulátor uvedeného v čl. 2 odst. 1 se určuje pomocí metody stanovené v příloze.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

2. Žádá-li výrobce o certifikaci snížení emisí CO₂ dosaženého pomocí více než jednoho střešního fotovoltaického systému nabíjecího akumulátor pro jednu verzi vozidla, schvalovací orgán určí, která z testovaných střech přináší nejnižší snížení emisí CO₂, a nejnižší hodnotu zaznamenaná v příslušné dokumentaci o schválení typu. Zmíněná hodnota se uvede v prohlášení o shodě v souladu s čl. 11 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011.

Článek 4

Kód ekologické inovace

Kód ekologické inovace č. 21 se uvede v dokumentaci o schválení typu, v níž se v souladu s čl. 11 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011 odkazuje na toto rozhodnutí.

Článek 5

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 3. listopadu 2016

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

METODA PRO URČENÍ SNÍŽENÍ EMISÍ CO₂ DOSAŽENÉHO POMOCÍ FOTOVOLTAICKÝCH STŘECH NABÍJEJÍCÍCH AKUMULÁTOR

1. ÚVOD

Aby bylo možné určit snížení emisí CO₂, která lze přičíst použití fotovoltaické střechy nabíjející akumulátor ve vozidle kategorie M₁, je třeba stanovit:

- 1) zkušební podmínky;
- 2) zkušební zařízení;
- 3) určení špičkového výstupního výkonu;
- 4) výpočet snížení emisí CO₂;
- 5) výpočet statistického rozpětí snížení emisí CO₂.

2. SYMBOLY, PARAMETRY A JEDNOTKY

Latinské symboly

C_{CO_2}	– snížení emisí CO ₂ [g CO ₂ /km]
CO ₂	– oxid uhličitý
CF	– přepočítací koeficient (l/100 km) – (g CO ₂ /km) [gCO ₂ /l] podle <i>tabulky 3</i>
M	– průměrný počet ujetých kilometrů za rok [km/rok] podle <i>tabulky 4</i>
$\overline{mP_p}$	– naměřený průměrný špičkový výstupní výkon fotovoltaické střechy [W]
n	– počet měření špičkového výstupního výkonu fotovoltaické střechy, který činí alespoň 5
SCC	– solární korekční koeficient [-] podle <i>tabulky 1</i>
$s_{C_{CO_2}}$	– statistické rozpětí celkového snížení emisí CO ₂ [g CO ₂ /km]
S_{IR}	– průměrné roční sluneční záření v Evropě [W/m ²], jež činí 120 W/m ²
S_{IR_STC}	– celkové záření za standardních zkušebních podmínek [W/m ²], jež činí 1 000 W/m ²
$s_{\overline{mP_p}}$	– směrodatná odchylka aritmetického průměru špičkového výstupního výkonu fotovoltaické střechy [W]
UF _{IR}	– faktor použití (účinek zastínění), jenž je 0,51
V _{pe}	– spotřeba na efektivní výkon [l/kWh] podle <i>tabulky 2</i>
$\frac{\partial C_{CO_2}}{\partial \overline{mP_p}}$	– citlivost vypočteného snížení emisí CO ₂ vzhledem k průměrnému špičkovému výstupnímu výkonu fotovoltaické střechy

Řecké symboly

ΔCO_{2m}	– korekční koeficient CO ₂ v důsledku dodatečné hmotnosti solárního systému [g CO ₂ /km] podle <i>tabulky 5</i>
Δm	– dodatečná hmotnost v důsledku nainstalování solárního systému [kg]
η_A	– účinnost alternátoru [%], která činí 67 %
η_{ss}	– účinnost solárního systému [%], která činí 76 %
Φ	– podélný úhel sklonu solárního panelu [°]

Dolní indexy

Index (i) je odkazem na měření špičkového výstupního výkonu fotovoltaické střechy

3. MĚŘENÍ A URČOVÁNÍ ŠPIČKOVÉHO VÝSTUPNÍHO VÝKONU

Naměřený průměrný špičkový výstupní výkon ($\overline{mP_p}$) fotovoltaické střechy se určí experimentálně pro každou variantu vozidla. U testovaného zařízení je nutné provádět počáteční stabilizaci v souladu se zkušební metodou stanovenou v mezinárodní normě IEC 61215-2:2016 ⁽¹⁾. Měření špičkového výstupního výkonu se provádí za standardních zkušebních podmínek podle mezinárodní normy IEC/TS 61836:2007 ⁽²⁾.

Použití je třeba kompletní odmontovanou fotovoltaickou střechu. Čtyři rohové body panelu se musí dotýkat roviny měření.

Měření špičkového výstupního výkonu se provádí nejméně pětkrát a vypočítá se aritmetický průměr ($\overline{mP_p}$).

4. VÝPOČET SNÍŽENÍ EMISÍ CO₂

Snížení emisí CO₂ fotovoltaické střechy se vypočtou podle vzorce č. 1 ⁽³⁾.

Vzorec č. 1

$$C_{CO_2} = S_{IR} \cdot UF_{IR} \cdot \eta_{SS} \cdot \frac{\overline{mP_p}}{S_{IR_STC}} \cdot SCC \cdot \frac{V_{Pe}}{\eta_A} \cdot \frac{CF}{M} \cdot \cos\Phi - \Delta CO_{2m}$$

přičemž:

C_{CO_2} : snížení emisí CO₂ [g CO₂/km]

S_{IR} : průměrné roční sluneční záření v Evropě [W/m²], jež činí 120 W/m²

UF_{IR} : faktor použití (účinek zastínění) [-], jež je 0,51

η_{SS} : účinnost fotovoltaického systému [%], která činí 76 %

$\overline{mP_p}$: naměřený průměrný špičkový výstupní výkon fotovoltaické střechy [W]

S_{IR_STC} : celkové záření za standardních zkušebních podmínek [W/m²], jež činí 1 000 W/m²

SCC : solární korekční koeficient [-] podle tabulky 1 Celkovou dostupnou kapacitu akumulátoru nebo hodnotu solárního korekčního koeficientu poskytne výrobce vozidla.

Tabulka 1

Solární korekční koeficient

Celková dostupná kapacita akumulátoru (12 V) / průměrný špičkový výstupní výkon fotovoltaické střechy [Ah/W] ⁽¹⁾	0,10	0,20	0,30	0,40	0,50	0,60	> 0,666
Solární korekční koeficient (SCC)	0,481	0,656	0,784	0,873	0,934	0,977	1

⁽¹⁾ Celková kapacita akumulátoru zahrnuje průměrnou využitelnou kapacitu startovací baterie 10 Ah (12 V). Veškeré hodnoty se vztahují k průměrnému ročnímu slunečnímu záření 120 W/m², podílu zastínění 0,49 a průměrné době jízdy vozidla 1 hodinu denně při spotřebě elektrické energie 750 W.

⁽¹⁾ Mezinárodní elektrotechnická komise (IEC), IEC 61215-2:2016 norma pro fotovoltaické moduly pro pozemní použití – Posouzení způsobilosti konstrukce a schválení typu

⁽²⁾ Mezinárodní elektrotechnická komise (IEC), IEC 61836-2007 norma pro „Fotovoltaické energetické systémy – názvy, definice a symboly“

⁽³⁾ Technické pokyny pro přípravu žádostí o schválení inovativních technologií podle nařízení (ES) č. 443/2009 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel (Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1). <https://circabc.europa.eu/sd/a/bbf05038-a907-4298-83ee-3d6cce3b4231/Technical%20Guidelines%20October%202015.pdf>

V_{pe} : spotřeba na efektivní výkon [l/kWh] podle tabulky 2

Tabulka 2

Spotřeba na efektivní výkon

Typ motoru	Spotřeba na efektivní výkon (V_{pe}) [l/kWh]
benzinový	0,264
benzinový s turbodmychadlem	0,280
diesellový	0,220

η_A : účinnost alternátoru [%], která činí 67 %

CF: přepočítací koeficient (l/100 km) – (g CO₂/km) [g CO₂/l] podle tabulky 3

Tabulka 3

Přepočítací koeficient podle paliva

Druh paliva	Přepočítací koeficient (l/100 km) – (g CO ₂ /km) (CF) [g CO ₂ /l]
benzin	2 330
nafta	2 640

M: průměrný počet ujetých kilometrů za rok [km/rok] podle tabulky 4

Tabulka 4

Průměrný počet ujetých kilometrů u vozidel kategorie M1

Druh paliva	Průměrný počet ujetých kilometrů za rok [km/rok]
benzin	12 700
nafta	17 000

Φ : podélný úhel sklonu solárního panelu [°] Tuto hodnotu poskytne výrobce vozidla.

ΔCO_{2m} : korekční koeficient CO₂ v důsledku dodatečné hmotnosti fotovoltaické střechy a případně dalšího akumulátoru a ostatních zařízení potřebných specificky pro přeměnu solární energie na elektřinu a její ukládání [g CO₂/km] podle tabulky 5.

Tabulka 5

Korekční koeficient CO₂ v důsledku dodatečné hmotnosti

Druh paliva	Korekční koeficient CO ₂ v důsledku dodatečné hmotnosti (ΔCO_{2m}) [g CO ₂ /km]
benzin	$0,0277 \cdot \Delta m$
nafta	$0,0383 \cdot \Delta m$

V tabulce 5 je Δm dodatečná hmotnost v důsledku nainstalování fotovoltaického systému sestávajícího z fotovoltaické střechy a případně dalšího akumulátoru a ostatních zařízení potřebných specificky pro přeměnu solární energie na elektřinu a její ukládání.

Hodnota Δm je kladný rozdíl mezi hmotností fotovoltaického systému a hmotností standardní ocelové střechy. Má se za to, že hmotnost standardní ocelové střechy je 12 kg. Pokud je hmotnost fotovoltaického systému nižší než 12 kg, není korekci v důsledku změny hmotnosti nutné uplatnit.

5. VÝPOČET STATISTICKÉHO ROZPĚTÍ

Směrodatná odchylka aritmetického průměru špičkového výstupního výkonu se vypočte podle vzorce č. 2.

Vzorec č. 2

$$s_{\overline{mP_p}} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (mP_{p_i} - \overline{mP_p})^2}{n(n-1)}}$$

přičemž:

$s_{\overline{mP_p}}$: směrodatná odchylka aritmetického průměru špičkového výstupního výkonu [W]

mP_{p_i} : naměřená hodnota špičkového výstupního výkonu [W]

$\overline{mP_p}$: aritmetický průměr špičkového výstupního výkonu [W]

n : počet měření špičkového výstupního výkonu, který činí alespoň 5

Ze směrodatné odchylky aritmetického průměru špičkového výstupního výkonu fotovoltaické střechy vyplývá statistické rozpětí snížení emisí CO_2 (s_{CO_2}). Tato hodnota se vypočte podle vzorce č. 3.

Vzorec č. 3

$$s_{\text{CO}_2} = \sqrt{\left(\frac{\partial C_{\text{CO}_2}}{\partial mP_p} \cdot s_{\overline{mP_p}}\right)^2} = S_{\text{IR}} \cdot \frac{1}{S_{\text{IR_STC}}} \cdot U_{\text{FIR}} \cdot \eta_{\text{SS}} \cdot \text{SCC} \cdot \frac{V_{\text{Pe}}}{\eta_A} \cdot \frac{\text{CF}}{M} \cdot \cos \Phi \cdot s_{\overline{mP_p}}$$

6. STATISTICKÁ VÝZNAMNOST

Pro každý typ, variantu a verzi vozidla vybaveného fotovoltaickou střechou nabíjející akumulátor je třeba prokázat, že je překročen minimální limit 1 g CO_2/km statisticky významným způsobem, jak stanoví čl. 9 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011. Na základě toho se použije vzorec č. 4.

Vzorec č. 4

$$MT \leq C_{\text{CO}_2} - s_{\text{CO}_2}$$

přičemž:

MT : minimální limit [g CO_2/km], který činí 1 g CO_2/km

s_{CO_2} : statistické rozpětí celkového snížení emisí CO_2 [g CO_2/km]

V případě, že snížení emisí CO_2 vypočtené pomocí vzorce č. 4 nedosáhne limitu uvedeného v čl. 9 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 725/2011, se uplatní čl. 11 odst. 2 druhý pododstavec uvedeného nařízení.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS